

Sygn. akt VIII C 593/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 24 stycznia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2022 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w G.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 530,70 zł (pięćset trzydzieści złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. zarządza zwrot ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego kwoty 139,30 zł (sto trzydzieści dziewięć złotych trzydzieści groszy) tytułem pozostałej kwoty uiszczonej tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w dniu 20 kwietnia 2021 r.,
4. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 297,34 zł (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych trzydzieści cztery grosze) tytułem tymczasowo poniesionych kosztów sądowych w postaci wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt VIII C 593/20

UZASADNIENIE

W dniu 1 czerwca 2020 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S. powództwo o zasądzenie kwoty 1.280,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w dniu 28 grudnia 2019 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został należący do (...) Bank (...) S.A. samochód marki S. (...) o nr rej. (...). W związku ze szkodą poszkodowany, ubezpieczony w zakresie AC u pozwanego, zlecił naprawę pojazdu (...) Sp. z o.o. Sp.k. Warsztat zgodnie z treścią zlecenia sporządził kalkulację naprawy, którą przesłał ubezpieczycielowi celem uzgodnienia przewidzianych w niej kosztów, co też ten uczynił. Warsztat, wykonując naprawę, nie uwzględnił zastosowanych przez pozwanego potrąceń, jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy i uznał, że naprawa winna zostać przeprowadzona w całości zgodnie z kalkulacją. Z tytułu naprawy warsztat wystawił fakturę na kwotę 8.964,36 zł. Wezwany do zapłaty przedmiotowej należności pozwany spełnił świadczenie wyłącznie w zakresie kwoty 7.683,93 zł. Pełnomocnik wyjaśnił ponadto, że umową z dnia 2 stycznia 2020 roku B. J. zbył wierzytelność względem pozwanego na rzecz warsztatu, który w dniu 27 lutego 2020 roku scedował ją na rzecz powoda.

(pozew k. 4-6)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. Pozwany wyjaśnił, że wypłacone odszkodowanie zostało wyliczone zgodnie z postanowieniami OWU AC oraz wybranym przez poszkodowanego wariantem ubezpieczenia (serwisowy). Pełnomocnik pozwanego wskazał, że zgodnie z wybranym wariantem ubezpieczenia stosownie do OWU stawka za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych została obniżona przez pozwanego do poziomu 100 zł brutto.

(odpowiedź na pozew k. 84-87)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 169)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 grudnia 2019 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do B. J. samochód marki S. (...) o nr rej. (...).

W dacie szkody poszkodowany objęty był ochroną ubezpieczeniową z tytułu autocasco w pozwanym (...) S.A. w S.. W umowie ubezpieczenia, jako wariant ubezpieczenia AC został wybrany wariant serwisowy.

(polisa k. 43; okoliczności bezsporne)

Naprawę uszkodzonego pojazdu B. J. zlecił firmie (...) Sp. z o.o. Sp.k. W umowie zlecenia naprawy wskazano, że jej koszt stanowić będzie równowartość kwoty wynikającej z kalkulacji wykonanej w systemie A. z uwzględnieniem pełnego zakresu uszkodzeń opisanego przez uprawnioną do tego osobę z ramienia zakładu ubezpieczeń lub niezależnego rzeczoznawcę, części nowych i oryginalnych, a także stawki za rbg w wysokości 200 zł netto.

W sporządzonej kalkulacji naprawy warsztat określił jej koszt na kwotę 8.964,36 zł. Kalkulacja ta została przesłana pozwanemu w dniu 20 marca 2020 roku, jako załącznik do wiadomości email. Pozwany zweryfikował przesłany kosztorys w zakresie wysokości stawki za rbg prac blacharsko-lakierniczych z kwoty 200 zł do kwoty 145 zł netto. Po zweryfikowaniu kosztorysu warsztat przystąpił do naprawy pojazdu zgodnie z pierwotnym wyliczeniem, nie czyniąc z ubezpieczycielem żadnych uzgodnień na temat wysokości stawki za rbg.

(umowa zlecenia naprawy pojazdu k. 11, kalkulacja naprawy k. 13-16, wydruk wiadomości email z dnia 20 marca 2020 roku wraz z pismem przewodnim k. 22-23, pismo k. 25, okoliczności bezsporne)

W związku z przeprowadzoną naprawą (...) Sp. z o.o. Sp.k. wystawił w dniu 15 lutego 2020 roku fakturę nr (...) na kwotę 8.964,36 zł.

(faktura k. 12)

Na mocy umowy z dnia 2 stycznia 2020 roku B. J. przelał na (...) Sp. z o.o. Sp.k. wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy AC, celem pokrycia całkowitego kosztu naprawy. Następnie, w dniu 27 lutego 2020 roku (...) Sp. z o.o. Sp.k. zawarł z powodem umowę o powierniczy przelew wierzytelności, której przedmiotem była wierzytelność uprzednio nabyta przez cedenta od poszkodowanego.

Pismem z dnia 9 marca 2020 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 8.964,36 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy samochodu S..

Decyzją z dnia 21 lutego 2020 roku pozwany poinformował powoda o przyznaniu odszkodowania w wysokości 7.683,93 zł ustalonego w oparciu o fakturę VAT nr (...), zgodnie ze zweryfikowanym kosztorysem. Pomimo złożonego

odwołania pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji. Uzupełniająco wyjaśnił, iż stawki za roboczogodzinę wynikające z przedłożonego kosztorysu zostały uznane na poziomie cen rynkowych w wysokości 145 zł netto/rbg.

(umowa przelewu wierzytelności z polisy AC k. 18, zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności k. 19, umowa o powierniczy przelew wierzytelności k. 20, wezwanie do zapłaty k. 22, zweryfikowana faktura VAT k. 73, decyzja k. 90, pismo z dnia 30 marca 2020 roku k. 25, okoliczności bezsporne)

W myśl postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) Mechanicznych (...) umowa ubezpieczenia może zostać zawarta w wariantach serwisowym i kosztorysowym. W przypadku wariantu serwisowego rozliczenie szkody następuje na podstawie faktury dokumentującej naprawę pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy z zastrzeżeniem § 23-28 (§ 7 ust. 1). W celu uniknięcia skutków wskazanych w § 24 ust. 4 sposób naprawy pojazdu i wysokość jej kosztów powinny każdorazowo zostać uzgodnione z E. Hestią (§ 23).

Paragraf 24 ust. 1 OWU stanowi z kolei, że jeżeli w umowie ubezpieczenia zawartej w wariantcie serwisowym przyjęto sumę ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy z zastosowaniem:

- 1) naprawczych norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A.,
- 2) średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu,
- 3) ceny części i materiałów producenta pojazdu ujęte w systemie A..

Ustęp 4 § 24 OWU stanowi, że w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu, miejsca stałego zameldowania lub siedziby Ubezpieczającego, nie więcej niż 100 zł brutto za 1 roboczogodzinę prac, blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych i wysokość zużycia eksploatacyjnego, wskazanego w OWU. (OWU 44-69, okoliczności bezsporne)

Autoryzowane warsztaty naprawcze w roku 2019 stosowały stawki w przedziale 170-280 zł netto przy czym przekrój tych stawek dotyczył wszelkich prac naprawczych (w tym blacharsko-lakierniczych). Wyższe stawki prac naprawczych dotyczą serwisów marek premium lub czynności wynikających z mechaniki/elektromechaniki pojazdowej. Średnia stawka (średnia arytmetyczna) za prace naprawcze w warsztatach autoryzowanych świadczących usługi na wysokim poziomie wynosi 185 zł netto. Wśród warsztatów serwisujących pojazdy z grupy (...) stawki są nieco wyższe od najniższej. Przyjmując stawki dla (...) z grupy (...) w przedziale 180-200 zł netto średnia arytmetyczna wynosiłaby 190 zł netto.

(opinia biegłego k. 112-122, opinia uzupełniająca k. 150-151)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. (okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron oraz w oparciu o opinię biegłego sądowego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowie ubezpieczenia (art. 805 i następane k.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie szkody) oraz postanowienia zawartej przez strony umowy ubezpieczenia autocasco wraz z ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.). Zgodnie z przepisem art. 812 § 1 i 2 k.c., przed zawarciem umowy ubezpieczenia zakład ubezpieczeń obowiązany jest doręczyć ubezpieczającemu tekst ogólnych warunków ubezpieczenia, które określają m.in. sposób ustalania wysokości szkody oraz warunki wypłaty odszkodowania.

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia z dnia 28 grudnia 2019 roku, w wyniku którego doszło do uszkodzenia samochodu marki S., stanowiącego własność B. J., jak również okoliczność, iż w jego dacie poszkodowany posiadał ubezpieczenie autocasco w pozwanym Towarzystwie (...). Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę.

Osią sporu w niniejszej sprawie była wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg prac blacharsko-lakierniczych.

Nie budziło wątpliwości, że warsztat dokonujący naprawy samochodu marki S. sporządził kosztorys naprawy, który przesłał do akceptacji pozwanemu. Ten dokonał jego weryfikacji i obniżył przewidzianą w kosztorysie stawkę za rbg z kwoty 200 zł netto do kwoty 145 zł netto, tj. do poziomu, który w ocenie pozwanego odpowiadał stawkom rynkowym. Po odesłaniu kosztorysu warsztat nie podejmował dalszego kontaktu z ubezpieczycielem celem uzgodnienia wysokości stawki za rbg i przystąpił do naprawy wedle pierwotnego wyliczenia. Jak wyjaśnił powód w treści składanych pism procesowych, warsztat wykonujący naprawę nie uwzględnił zastosowanych przez pozwanego potrąceń, jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy i uznał, że naprawa winna zostać przeprowadzona w całości zgodnie z kalkulacją.

Podkreślić w tym miejscu należy, że powód opiera swoje żądanie na łączącej poszkodowanego z pozwanym umowie ubezpieczenia AC, które jest dobrowolnym ubezpieczeniem komunikacyjnym. Zasady i zakres odszkodowania z ubezpieczenia mienia określa umowa ubezpieczenia, bliżej ogólne warunki ubezpieczenia (OWU) konkretnego zakładu ubezpieczeń, który ubezpieczający wybiera. Przy ubezpieczeniu autocasco to strony w umowie określają zasady ustalenia odszkodowania w sytuacji zajścia wypadku ubezpieczeniowego. Umowa ubezpieczenia może zawierać także postanowienia określające sposób liczenia szkody, ustalania wartości uszkodzonego lub zniszczonego mienia, podstawy do przyjęcia szkody całkowitej lub częściowej. Umowa ta jest dla stron wiążąca i znajduje zastosowanie w sytuacji odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Zaznaczyć trzeba, że zasada pełnego odszkodowania realizowana jest jedynie w obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym odpowiedzialności cywilnej. W pozostałych ubezpieczeniach kompensacja szkody jest dokonywana w granicach określonych warunkami ubezpieczeń.

Zgodnie z § 23 wiążących strony OWU, w wariantcie naprawienia szkody, wybranym przez powoda, w celu uniknięcia skutków wskazanych w § 24 ust. 4 sposób naprawy pojazdu i wysokość jej kosztów powinny każdorazowo zostać uzgodnione z E. Hestią. Gdy te nie zostaną uzgodnione z E. Hestią, w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu, miejsca stałego zameldowania lub siedziby Ubezpieczającego, nie więcej niż 100 zł brutto za 1 roboczogodzinę prac, blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych)

podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wysokość zużycia eksploatacyjnego, wskazanego w OWU.

Należy zatem przyjąć, że strony ustaliły, że sama faktura nie jest wystarczającym dokumentem potwierdzającym zasadność wypłaty przez pozwanego odszkodowania w kwocie wynikającej z tej faktury w przypadku niezgodnienia sposobu naprawy pojazdu i wysokości jej kosztów.

W przedmiotowej sprawie uznać należy, że naprawy dokonano bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy. Trudno bowiem przyjąć, forsowaną przez pełnomocnika powoda tezę, że samo przesłanie kosztorysu sporządzonego przez zakład naprawczy stanowi uzgodnienie kosztów i sposobu naprawy. Postanowienia OWU przewidywały bowiem określone zasady ustalania wartości szkody, w tym odnosiły się do wysokości stawki za rbg. Tymczasem warsztat naprawczy odgórnie przyjął stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto, czemu dał wyraz już w zleceniu naprawy, które zostało sporządzone jeszcze przed wykonaniem kalkulacji naprawy. Następnie warsztat po zweryfikowaniu przez pozwanego kosztorysu naprawy, przystąpił do naprawy pojazdu nie uwzględniając obniżenia przez pozwanego stawki za rbg. W takim przypadku nie sposób uznać, że warsztat naprawczy w ogóle dążył do uzgodnienia kosztorysu z pozwanym, skoro w istocie przyjmował wyłącznie jedno rozwiązanie w odniesieniu do spornej stawki, nie dając pozwanemu pola do jakichkolwiek uzgodnień. Wprawdzie zapisy OWU nie przewidują procedury, wedle której następuje uzgadnianie kosztów naprawy, to jednocześnie Sąd nie widzi podstaw do uznania, że przesłanie kosztorysu z kategorię oświadczeniem, że ujęte w nim stawki nie podlegają negocjacjom, mieści się w językowej definicji „uzgodnienia”. Co oczywiste samo przedstawienie kosztorysu ubezpieczycielowi, zwłaszcza z zastrzeżeniem odnośnie ostatecznego charakteru stawki za rbg, nie może być poczytane, jako uzgodnienie sposobu i kosztów naprawy. Widoczny jest przy tym wyraźny dysonans w stanowisku powoda, który z jednej strony podnosi, że ubezpieczający nie jest zobowiązany przyjąć arbitralnej decyzji ubezpieczyciela, z drugiej zaś całkowicie pomija okoliczność, że to warsztat naprawczy w sposób arbitralny narzucił pozwanemu wartość stawki za rbg. Nie może również ująć uwadze, że powód sam wskazał, że warsztat przystąpił do naprawy według pierwotnego kosztorysu albowiem uznał, że potrącenia dokonane przez pozwanego niezgodne z treścią umowy zlecenia naprawy. Rzecz jednak w tym, że kosztorys sporządzony przez warsztat winien być zgodny z zapisami OWU AC, nie zaś z umową zlecenia. To bowiem postanowienia OWU wyznaczały zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela oraz sposób likwidacji szkody i ustalania jej wartości, nie zaś umowa zawarta przez poszkodowanego z warsztatem. W konsekwencji, w ocenie Sądu, brak jest podstaw do przyjęcia, że kosztorys sporządzony przez warsztat spełniał kryteria z § 24 ust. 1 OWU.

Podkreślić w tym miejscu należy, że w ocenie Sądu wiążące strony umowy zapisy § 23 i 24 OWU są jasne i logiczne nadto stanowią standardowe klauzule stosowane w umowach ubezpieczenia dobrowolnego. Niewątpliwie ubezpieczyciel ma bowiem prawo do uprzedniego uzgodnienia proponowanego kosztu i sposobu naprawy, tak by uniknąć potencjalnych nadużyć ze strony ubezpieczonych. Jego istnienie znajduje wręcz uzasadnienie w dyspozycji art. 354 § 2 k.c.

To, że odszkodowanie wyliczone z uwzględnieniem zapisu § 24 ust 4 OWU jest niższe niż wynikające z kosztorysu sporządzonego przez zakład naprawczy, nie przesądza o zasadności żądania odszkodowania według faktury VAT. Podkreślić jeszcze raz należy, że strony dobrowolnej umowy ubezpieczenia mienia mogą skutecznie zastrzec w jej treści określone obowiązki, których wykonanie przez ubezpieczającego służyć ma ochronie uprawnionego interesu ubezpieczyciela zagrożonego zdarzeniem objętym ryzykiem ubezpieczeniowym (por. wyrok SO w Olsztynie z dn. 04.03.2021r., sygn. akt IX Ca 1046/20, wyrok SO w Bydgoszczy z dnia 5 grudnia 2019 roku, sygn. akt VIII Ga 47/19).

Dążąc do zrównania pojęcia „uzgodnienia sposobu i wysokości kosztów naprawy” z „przedstawieniem zakładowi ubezpieczeń kosztorysu naprawy” w istocie powód dąży do bezpodstawnego przekształcenia umowy ubezpieczenia dobrowolnego w czynność zapewniającą pokrycie wszelkich kosztów wynikłych ze zdarzenia ubezpieczeniowego, co nie jest jednak istotą ubezpieczenia AC.

W świetle powyższego, wobec dokonania naprawy bez uprzedniego uzgodnienia z zakładem ubezpieczeń sposobu i kosztów naprawy, a wręcz świadomie i celowo wbrew wskazaniom zakładu ubezpieczeń, przedłożenie faktury VAT za

dokonaną naprawę nie może przesądzać i nie przesądza o uznaniu zasadności przyznania odszkodowania w wysokości odpowiadającej kosztom wskazanym w fakturze.

Skoro zatem ubezpieczyciel przyznał i wypłacił odszkodowanie w wysokości 7.683,93 zł, przyjmując stawkę za 1 roboczogodzinę w wysokości nawet większej niż wynikająca z zapisu § 24 ust 4 (gdzie maksymalnie tę określono na kwotę 100 zł brutto), brak było podstaw do uwzględnienia powództwa. Strona powodowa nie wykazała bowiem by przyznane jej odszkodowanie zostało ustalone w sposób niezgodny z zapisami wynikającymi z § 24 ust 4 OWU, a to niewątpliwie ją zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. i obowiązującą zasadą rozkładu ciężaru dowodów obciążał obowiązek udowodnienia roszczenia w świetle postanowień OWU AC.

Mając powyższe na względzie Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanego - jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 530,70 zł. Na koszty te składają się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 270 złotych ustalone w oparciu o przepis § 2 punkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 300) oraz kwota 260,70 zł tytułem wynagrodzenia biegłego.

Sąd na podstawie art. 84 ust. 1, 2 i art. 80 ust. 1 u.k.s.c., zwrócił na rzecz pozwanego kwotę 139,30 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

W zakresie obowiązku zwrotu przez powoda nieuiszczonych kosztów sądowych w zakresie pokrytych ze środków Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydatków związanych z opiniami biegłego w łącznej wysokości 297,34 zł, Sąd postanowił na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 z późn. zm.).